

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiske.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. julija.

Kdor si ponižno svojo slovensko dušo, ki bi časih vzlic dobrotam, podarjenim nam po Taaffe-jevi vladi, rada skrivoma malo pojokala, pomiriti skuša, tolaži sebe in druge s tem, da naglaša, koliko smo dosegli na pravosodja polji in pri sodiščih, kjer se je še pred malo leti preganjala najskromnejša ulogica, če je bila pisana v slovenščini. Resnica je! Na tem polji se je mnogo doseglo, in če bi gospod Julij Ledenik, ki je nekdanj strahoval okrajno sodišče v Ljubljani, sedaj pregledal akte samo pri Ljubljanskih sodiščih, bali bi se za njegovo zdravje, in za živce njegovega telesa! Smelo trdimo, da slovenski pisane uloge izpodrivajo nemške in da je posebno na Kranjskem obilo sodišč, kjer so nemški pisane uloge tako redke, kakor so bile v tistih časih, ko vitez Waser še ni sovražil slovenskih lingvistov, redke slovenske uloge. Gotovo je, da se pri slovenskih sodiščih od leta do leta z geometrično progressijo množe slovenski pisane uloge, in ž njimi tudi slovenski odloki, slovenske razsodbe. Živ dokaz je to, da zahtevanje po slovenskem uradovanju pri sodiščih ni izviralo iz prenapetosti nekaterih narodnih „kričačev“, kakor se je v nemškem taboru tako rado trdilo, temveč iz gole in žive potrebe. Pri tem uradovanju pospešila se je hitrost in varnost pravosodja, in zaupanje v sodnikovo pravicoljubje se je mej priprostim narodom ojačilo in utrdilo!

Pri vsem tem pa radi pripoznamo, da je jezik, ki naj vlada pri sodiščih, več ali manj zunanost; samo sredstvo je, če tudi ravno tako potrebno sredstvo, kakor je potrebno dleto kiparju, ki naj iz mrzlega kamna vstvari krasno podobo. Kakor mora kipar s slabim dletom obupati nad svojim izdelkom, isto tako smo Slovenci večkrat obupavali, nad izdelki nemške justice.

Sedaj napočili so v tem oziru boljši časi, ali nastala nam je glede pravosodja tudi dolžnost, da se ne obešamo samo na zunanosti, le na formalnosti, temveč da pospešimo vse tisto, kar bi povišalo kvaliteto naše justice. Mi zahtevamo, da naj tam, kjer se deli kruh pravice, doné glasi našega domačega jezika, ali zahtevati pa moramo tudi, da so v slovenščini razglašene razsodbe in odloki dobri, in da se z njih odsvita pravi in čisti duh zakona. Le tista razsodba v življenji kaj velja, ki je pravična, ki ustreza predpisom zakona!

Tajiti se ne da, da je s slovenskim uradovanjem nastala nevarnost za kvaliteto našega pravosodja. Človeška narava podvržena je zmoti in zagadel je modri zakon določil, da se pravica ne sme opreti na izrek jednega samega sodnika, in določil je tudi, da sme propadla stranka vsklicati se na višje sodišče, ki ima z isto vestnostjo, kakor je to storil prvi sodnik, predložene mu akte pretehtati in presoditi do zadnje pičice.

Z grozo in trepetom pa se spominjamo sedaj, da sta pri višjem deželnem sodišči v Gradci k večjemu dva svetnika, o katerih se more trditi, da sta v pisavi in govorici kos slovenskemu jeziku. In pri najvišjem sodnem dvoru na Dunaji imamo samo jednega dvornega svetnika, ki bi za silo lomil slovenščino, če bi si v sredi slovenskih kmetov drugače pomagati ne vedel.

Lahko si mislite, v kako zadrego morajo zagaziti ti gospodje v Gradci ali na Dunaji, če dobe v roke akt, v katerem je prva in zadnja beseda slovenska, v katerem so obsežene izpovedbe važnih prič, pri katerih se mora obilokrat beseda za besedo na tehtnico pokladati. Na jedni strani akt, ki je sodniku nejasen, na drugi strani kruta sila, da se mora tudi ta akt ravno tako rešiti, kakor vsi drugi, in na tretji strani še vest in zavest, da se ima soditi o žaljeni pravici, katera je po zakonu kakor s trdnjavo obdana, katera je za berača in bogatina jedna in ista — predocujete si vse to, in predocujete si pri vsem tem sodnika, tičečega v tem kaosu, in čutečega, da je kakor mornar sredi razlutenega morja, ki si ne ve nikakor pomagati. Ostaja mu jedina rešilna steza. Moj Bog! si pač misli, v tej zadevi sodil je že prvi sodnik, ki je bil več jeziku strank, jeziku prič in drugih dokazil; če je ta tako sodil, kako naj jaz boljše sodim, ko so mi vender akti v temo zaviti!

Potem pa se potrdi razsodba prvega sodišča — iz razlogov prvega sodnika. Če primerjamo sedanje čase s prejšnjimi, mora se pripoznati, da sedaj nadsodišči v Gradci in na Dunaji le redko kdaj uničita prvega sodnika sodbo. Stvar je obilokrat taka, da je stranka zavisna od jednega samega sodnika, ker je jasno, da apelacijski sodnik, ki slovenski ne ume, nikakor ne daje tistega poročstva za dobro in utemeljeno sodbo, kojo smemo in moramo zahtevati,

če naj je pravosodje varno, z jednako silo vsacega interes braneč.

Mi nečemo trditi, da je nevarnost za naše pravosodje že sedaj velika, mi samo trdimo, da preti nevarnost, in da ta nevarnost od dneva do dneva večja postaja. To pa se drugače odstraniti ne bode dalo, kakor s tem, da se pri nadsodiščih v Trstu in Gradci strogo pazi na to, da je vsaj treljina (če že ne polovica) vseh svetnikov v govorici in pisavi zmožna slovenskega jezika. Samo ponižno je, če dalje zahtevamo, da naj so pri najvišjem sodnem dvoru vsaj štirje dvorni svetniki, ki slovenščine ne bodo samo za silo lomili. Na tem polji bodo morali naši državni poslanci zastaviti vse svoje moči, da se prej ko mogoče v zgorejšnjem zmislu prestrojijo nadsodišča, pri kojih je znanje slovenščine vsaj tako potrebno kot pri okrajnih sodiščih. Zastavili pa bodo te moči toliko lažje, ker bodo pri tem naše poslance obdajale simpatije slovenskega naroda in vsacega razumnika, ki hoče, da bi se v pravosodji odstranili vsi poskusi, ter na njihovo mesto z železno roko postavili: gotovost in varnost!

Milan in Natalija.

Ločitev zakona je že v življenji preprostega zasobnika vele kočljiva stvar in vsak odlaš, dokler more, predno se odloči za tak korak. Še hujša pa je taka zadeva, kadar se vrši v visocih krogih, kakor baš sedaj mej kraljem Milanom in lepo kraljico Natalijo. Zatorej se nikakor ni čuditi, ako se je javno mnenje z velikim zanimanjem, rekli bi, s slastjo poprijelo imenitne te zadeve.

Razpor mej Milanom in Natalijo ni nov, traja že okoli osem let. Prva zakonska leta bila so srečna, 1880. l. pa je zasejalo seme razpora mej kraljevska soproga in to seme je do danes vedno bolj kililo. Rečenega leta je kraljica Natalija poklicala jedno svojih sorodnic v Beligrad. Bila je zanimiva, pikantna dama, čeravno ne posebna krasotica, katera je zavzela jedno prvih mest pri dvoru in bila vedno v družbi kralja in kraljice. Nekega lepega dne pa je morala hitro pobasati svoje kovčge in škatljice in odpotovati domov. Mej občinstvom se je pripovedovalo, da je uzrok njenemu odhodu bila ljubosumnost kraljice, kar ni baš neverjetno, ker je znano, da se Milan velik obožovatelj ženske lepote. Obestranska antipatija se je 1885. l. za bol-

LISTEK.

Slike kazaške.

Na kazaških mogilah.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.

Na Ukrajini je teško dati mrtvecem pokoj. Stepe in rodovitne ravnine obsajene s tisočermi vzvišeninami krasnih mogil in kurganov, same silijo človeka v greh. Postavi se na Ukrajini kamorkoli in skoro povsod stopajo pred tvoj pogled skrivnostni kupci. V teh od vekov nemih naročjih trohni slovo resnice o življenji najdavnějšíh prednikov tvojih.

Odoleti vabilom, tu tako zelo nakopičenim, teško je, a preiskovalcem praveka popolnem nemožno! Starinoslovec in kurgan sta dva dela jedne celote. Kaj je starinoslovec brez kurgana in kurgan brez starinoslovca? Uzor polovičnosti! Nikakor ni smeti pozabiti, da je nekoliko vrst starinoslovcev, vender trdim, da poslednjega mesta ne zavzamejo ti, kateri se pečajo jedino z razkopavanjem in preiskavanjem mogil in kurganov. Te pa treba raz-

deliti zopet na nekoliko vrst, osobito na prave učenjake, kateri o svojem kopanju izdajajo debele knjige, in pa na ohotnike, kateri tudi strastno razkopavajo kurgane in mogile in se utapljajo z veseljem v stari vek toda debelih knjig o tem ne izdajajo. Obeh vrst je na Ruskem, osobito na Ukrajini velika množica.

Jaz pripadam nekako k tej drugej skupini starinoslovcev. Za lepo pepelnico iz slovenske zemlje storil bi Bog ve kaj. Sicer pa je sam Vladimir Vasilevič priznal, da spadam v to vrsto (o njem nižje več povem) in jaz sem na to ponosen. Pripadam namreč tudi k tem, o kojih je Vladimir Vasilevič blagovoljno rekel: „Kaj velja, nekateri bi rad pepelnico, ini plesalko . . . mi raji pepelnice . . .“

In to je bil znamenit mož ta Vladimir Vasilevič! Bil je izslužen profesor, član arheološkega društva v Moskvi in preiskovalec slovanskih starožitnostij. Niti žene, niti otrok ni imel, a imel je kurgane, mogile in pepelnice. Ni imel morda niti prijateljev, a pečal se je z ljudmi, kateri so bili prijatelji pepelnicam, kurganom in mogilam. To mu je zadostovalo. Vladimir Vasilevič je bil poleg tega

vsega tudi Mulorus, trd Ukrajinec, a akopram je govoril velikoruski, glasil se je maloruski h mesto velikoruskega g povsod različno. Da bi bil žive pred tisoč leti, gotovo bi ležal i sam v jednom od teh kurganov, katere tako vroče ljubi. Koliko radost bi imel vsled tega . . .

Z dobrim Vladimirom Vasilevičem sem se seznanil na svojem potovanji po Ukrajini. To je bilo baš za časa, ko se je pripravljaj na neko neizmerno zanimivo izpravo h kurganom v Zamostskem okraji. Spoznavši iz mojega govorjenja, da tudi mene zanima pravek (dražil sem preiskovalca praveka z milimi vprašanji iz starinoslovstva), ponudil mi je, naj se udeležim kopanja mogil ali kurganov, na kar se je baš še z dvema inima gospodoma pripravljaj. Pogledati v naročje ukrajinskega kurgana — kaj bi moglo biti za-me vabljivejše? Odpreti grob in gle-gati v njem nedotaknene kosti Praslovana ali pepelnice! Vse ostale svetne krasote dal bi rad za to.

Vsprejel sem torej z največjo hvaležnostjo laskavo ponudbo in se pridružil učeni izpravi.

Preskrbljeni za tri dni z največjo, ali ob jed-nem z najpotrebnejšo prozo in oboroženi z nekoliko

garsko srbske vojne še poostrela. Vojne nesrečni izid in druge okoliščine uplivala so tako silno na javno mnenje, da so najodločnejši srbski politiki videli jedino pravo rešitev v tem, ako se kralj Milan odpove prestolu ter kraljica do polnoletnosti kraljevičeve prevzame regentstvo. Odpovedno pismo se je tudi že bilo spisalo ter podalo kralju v ostrog pri Pirotu. A Milan ga ni hotel podpisati, temveč nagloma hitel v Beligrad, raztrgal pismo, obsipal kraljico z očitani in začel črtiti vse one, ki so bili pri tem „komplotu“ udeleženi.

Z veliko strastjo kazal je Milan svoje sovraštvo do vseh pri „komplotu“ udeleženi in poslanik neke jako prijateljske vlade, ki je mej vojno Srbiji storil neprecenljivo uslugo in bil vedno v najsrčnejših odnosih s kraljevo hišo (Khevenhüller?) moral je kmalu potem ostaviti Beligrad.

Od tega časa v konaku ni bilo več ljubega miru. Kraljica bila je sama zase, po več dni ni je bilo iz njenih sob in kadar sta kralj in kraljica kje v kupe prišla, nastali so vsekdar mučni prizori. Milan iskal si je raznih, vsekdar ne baš pristojnih zabav. Vozil se je na Oggersko, kamor ga je poleg visoke igre vlekle tudi še kaj drugega, bil po cele tedne na lovu, v Belemgradu pa je zvečer zahajal k raznim poslanikom, zlasti k francoskemu, Milletu, čegar lepa soproga mu je posebno ugajala, če pa tega ne, zahajal je v stražnico s častniki kvartata.

Tako obnašanje ni moglo spoprijazniti užaljene kraljice, ljubosumnost je naraščala in naposled o vuzmu 1887. l. vpričo diplomatov bruhnila s toliko silo na dan, da je od te dobe prt mej obema sprogama bil dejanski prerezan.

K temu rezultatu je veliko pripomogla Milanova potratnost. Kraljica Natalija imela je nad šest milijonov rubljev lastnega premoženja. Skoro vso to ogromno vsoto morala je žrtvovati svojemu kraljevskemu soprogu, ki je vrhu tega tudi z imetkom državnim jednako nesrečno gospodaril in z vsemi svojimi čini vzbujal nevoljo in razjarjenost v deželi. Natalija je izrecno obsojala njegovo početje in kolikor moči prizadevala celiti rane, ki jih je prizadela njenega soproga napačna politika. Radi tega pridobila si je izrednih simpatij, vse oči bile so zapupno uprte le na kraljico, vse je pričakovalo in še pričakuje le od nje spasenja.

Ker se kralj zbal njenega upliva, napel je vse sile in kraljica odpotovala je „iz zdravstvenih ozirov“ najprej v Rusijo, potem v Baden pri Dunaji, čez zimo v Florencijo, sedaj pa v Wiesbaden. A ta ločitev še ni bila dovolj. Povrnitev kraljice v Beligrad utegnili bi biti za krono Milanovo vsekako nevarna, zato uprizoril je ločitev zakona. Ko bi sinoda razveljavila zakon, potem bi se Natalija pač ne vrnila več v Beligrad, zlasti ko bi na njenem mestu na prestolu sedela že druga osoba. Kot taka določena je že neka lepa aristokratinja, ki ima svojo graščino blizu neke avstrijske kopeli (Gleichenberg?), ona bila bi potem lepe Natalije naslednica. Tako vsaj pišejo madjarski in Dunajski listi.

Kako se bode aféra mej kraljem in kraljico končala, o tem še domnevati ne moremo. Posebno prijeten pa konec nikakor ne bode. To tudi v Srbiji vsakdo čuti, kajti raznim listom brzojavlja se iz Belegagrada, da je položaj neizmerno žalosten in da je v srbski prestolnici nastopila doba groze.

motikami, lopatami in inimi k arheološkemu preiskavanju potrebnimi rečmi, šli smo krasnega spomladanskega jutra iz manj krasnega ukrajinskega mesta, prenapolnjenega z židovskim življenjem — h kurganom. Peljali smo se na dveh vozeh; mi „gospóda“ na prvem vozu, a služabništvo iz krvi kazaške na drugem.

Vreme nam je ugajalo neizmerno in Vladimir Vasilevič je bil neizrekljivo srečen. Štirinajst dni že ni šel dež, tla so bila za kopanje baš najugodnejša. Streljanje zajcev, lov zveri, lovljenje rib — vse ima svoj čas. Tudi iskanje pepelnice ima svoj čas, — naš čas je bil najboljši.

Stoprv opoludne dospeli smo v vas, v kateri nam je bilo urediti poglavitno stanovanje. Ne daleč od tod nabajali so se baje omenjeni kurgani. Niti o pokrajini, katero smo prehodili, niti o vasici, v kateri smo se ustavili, ne treba več razpravljati. Zdelo se mi je, kakor da bi to ne bilo niti v Ukrajini. Tu ni bilo ne stepe, katera tako mogočno upliva na utopljen misli, ne jezera, ne z goščave opostrene krajine, kar se tako pogosto kaže v tej milej, poetičnej deželi. Bil je to neprijazen kos

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. julija.

Škodljivo žganjepitje razširjeno je posebno v sosednji **Koroški**. Deželna vlada je sedaj dala napraviti statistiko žganjepitja na Koroškem za 1887. V tej knjižuri, ki je ravnokar prišla na svetlo, najdete obširne podatke, koliko se popije žganja in koliko se od te pijače plača državnega, deželnega in občinskega davka. Nadalje so v tej knjigi primere z drugimi deželami, število žganjarij. Pa tudi to se razvidi iz pridejanih razkazov, kak upliv ima žganje na narodno-gospodarske in zdravstvene odnose. Na glavo so použije 19.53 litrov štiridesetodstotnega žganja na leto. Ker pa polovica prebivalstva žganja ne pije, ga pride na glavo 39.06 litrov. Na Koroškem pride na glavo več nego dvakrat toliko žganja, nego ga pride na glavo v vsem cesarstvu. Samo Danci prekose v žganjepitju Korošce. Na Koroškem je 1574 moških in 416 žensk, ki so vsak dan od žganja pijani; 1.19% smrtnih slučajev je pripisovati preobilnemu uživanju žganja. 435 posestnikov se je zaradi žganjepitja zadolžilo, 77 pa popolnem vse zapravilo. Mej 46 osobami, ki so se same umorile ali poskušale se same umoriti, je 18 žganjarskih pijancev, 28 žganjarskih pijancev se je smrtno ponesrečilo. V blaznici je 45 (to je 15%) oseb, ki so zblazneli vsled žganjepitja. Deset odstotkov zločincev so žganjepivci. Število za vojaščino sposobnih se je jako zmanjšalo. V onih krajih, kjer pijo mošt, se žganjepivstvo še ni tako ukoreninilo.

Vnanje države.

Po raznih listih, zlasti angleških in nemških se je poslednji čas trdilo, da je Rusija velelastim naznanila nove predloge za rešitev **bolgarskega** vprašanja. Po teh poročilih Rusija ne ugovarja več Koburžanovej izvolitvi, temveč samo hoče, da bode kak Rus zopet bolgarski minister. Ruski listi pa vsi temu odločno oporekajo, posebno oficijozni. Bolgarska vladna stranka bi s tako rešitvijo bolgarskega vprašanja ne bila zadovoljna. Če Rusi dobe vojsko v roko, bi lahko delali v Bolgariji, kar bi hoteli in bi tudi tako vsakčas lahko pognali Koburžana.

Nemški cesar odpotuje v **Rusijo** le z majhnim spremstvom. V Peterburgu ne bode ob njegovem prihodu nobenih slavnostij z ozirom na žalovanje po pokojnem cesarju Frideriku. To posebno ugaja carju, ki ni prijatelj sijajnih slavnostij.

Italijanska vlada predložila je zbornici predlogo, v kateri zahteva 6 milijonov lir kredita, da zgradi novo postopje za parlament. — Italijani hočejo okupacijo Masave premeniti v aneksijo, da da bi kedaj kaka druga evropska velelast ne prisvojila tega kraja, ki ima kolikor toliko pomena za evropsko trgovino.

Francoska zbornica je po dolgej debati vender dognala zakon o zavarovanju delavcev. Pri drugem branji je zavrgla vse svoje sklepe prvega branja. Glavne določbe zakona, kakor je sklenen v drugem branji so: Pri nevarnih obrtnih podjetjih so zavezani delodajatelji dati odškodovanje delavcu, naj se je že poškodoval kakor koli. Če ne more več delati, ima delavec pravico do pokojnine, ki znaša vsaj tretjino njegovega zaslužka. Če umrje vsled poškodovanja, ima delodajatelj plačati pogreb in udova dobi penzije 20%, otroci pa po njih številu od 15 do 40% moževega zaslužka. S tem zakonom neso zadovoljni niti delavci niti tovarnarji. Ker monarhistom in oportunistom ne ugaja zakon, ga bode senat najbrž zavrgel in vse delo bode za stonj. Občinstvo se za to zadevo ni dosti brigalo. Časniki so jo jedva omenili. Sploh se francoski listi sedaj malo brigajo za narodnogospodarska in socialna vprašanja. Javno pozornost obračajo nase le Boulangerjeva in monarhistična rovanja — Derouleda se je v pismu Boulangerju zahvalil, za podporo pri volitvah. V tem pismu pravi, da je le uplivu nvanje

zemlje, kateri je imel malo družnega z ostalo Ukrajino. To ni bilo baš bivališče krasnih Rusalek. Tudi vas ni bila za kaj. Ubožna, siromaška: ni imela cerkve, zvonovi v njej neso peli in teh nekoliko Kazakov in Kazaček v njej bivajočih, — kdo ve, kaki so... O vrtu pred kočo niti sledu. Ko bi imela ta vas imovitejše in veselejše lice, rekel bi, da je to prej ko ne velikoruska vas.

Ali to nas ni oviralo! Odpočivši si v koči županovej, šli smo h kurganom, za sedaj le pogledati. Raztreseni so bili kako četrte ure peš pota od vasi proti vzhodu za nizkim brdom. Došli smo tja peš. Neutrudljivi Vladimir Vasilevič je bil tem čileji, čim bolj se je bližal kurganom. Dospevši na brdo in razgledavši se po že skoro popolnem stepnatej krajini, opazil je prvi izmed nas zaželjene kupe. Zaplesal je!

In² bilo je za kaj zaplesati. Lepo, rečem dragoceno poglavitno počivališče, broječe dvanajst manjših mogil in jedno veliko nad ostalimi gospodujočo, razprostiralo se je pred našimi očmi.

To bode nekaj!

Obšli smo nekolikrat mogile, pri čemer iz-

politike pripisovati, da on ni voljen. Ta poraz pa ne bode škodoval Boulangerjevi pravični stvari. Seveda boulangerjevci bi radi na vsak način oprali ta svoj neuspeh in torej mora biti kriva še vnanja politika. Volilci v Charentu so pa javaljne tako trezno presojevali, da bi bili mislili, če Derouleda volimo, se bodo odnošali z Nemčijo shujšali. Uzroki porazu so pač drugi.

Saksonski kralj in kraljica odpotovala sta v Kodanj, kjer so je kaj prijazno vsprejeli. Na kolodvoru so ja pričakovali kraljeva rodbina, ministri, nemški, ruski in ameriški poslanik, načelniki civilnih oblastev. Kakor se domneva ima to potovanje velik političen pomen. Danski kralj je po svojih zvezah jako uplivna osoba v evropski politiki.

Dopisi.

Z Dunaja 7. julija. (Iz dijaških krogov).

Mrtva sezona — zato menda, gospod urednik, ne čitamo z Dunaja že toliko časa nobenega dopisa, in ako hočem jaz pisati iz dijaških krogov, moram se požuriti; kajti kmalu bomo tudi mi, kolikor nas je še tu vstrajalo, otreli velikomestni prah in se vrnili k svojim dragim. Univerza prazni se dan za dnem, v kavarni se seveda že zdavnej ni treba več boriti za prostor, za časnike se menda tudi kmalu ne bo treba in tudi čitalnica akad. društva „Slovenija“ ima že le redke obiskovalce. Ker pa prav o „Sloveniji“ zadnji čas nismo ničesar čitali, dovolite, gospod urednik, da Vam pošiljam nekoliko beležk, če tudi deloma post festum.

O izletu Slovenijcem v Heiligenkreuz, kojega so se udeležili Slovenijani in drugi tukajšnji Slovenci prav mnogobrojno, ne bom pisal; usodil se pa bom nekoliko dalje pomuditi pri zabavnem večeru, kojega je bila priredila „Slovenija“ pretečeni mesec na čast svojemu častnemu članu gospodu Janu Jiřiku. To ime, dragi čitatelj, če tudi bivaš daleč od nas v milej domovini, Ti gotovo ni neznano, če se le kolikaj zanimaš za nas. Saj si je čital skoro na vseh vsopredih slavnostim, koje je prirejalo akad. društvo „Slovenija“ in jednako v dotičnih dopisih. G. Jan Jiřik deloval je neumorno od postanka našega društva t. j. od leta 1869 torej skozi lepo vrsto let kot pevovodja „Slovenije“; njemu se imamo zahvaljevati, da je vedno slovel naš pevski zbor radi izbornega petja, njemu, da si je to hvalo ohranil.

G. Jiřik daroval je z veseljem svoj skromno odmerjeni prosti čas — pomisliti je treba, da je c. kr. uradnik, pevovodjin namestnik v „Slovanskem pevskem društvu“, član več družih pevskih društev, da ima svojo rodbino — da je vežbal Slovenijine pevce, in njegovo obširno znanje v muzikalični stroki jamčilo je vedno ugodne vspehe. Akad. društvo „Slovenija“ hotelo mu je pokazati svojo hvaležnost s tem, da ga je imenovalo o priliki dvajsetletnice njegovega delovanja v društvu svojim častnim pevovodjo ter mu priredilo krasen zabaven večer.

Da, reči smem, sicer bolj intimen, a krasen večer. Društven zbor pel je pod vodstvom cand. jur. g. Bohinca zборе: „Zvezna“, „Pobratimija“, „V ljubem si ostala krajci“ in „Fantovanje po Kranjskem (venček narodnih pesem.)“ s posebno preciznostjo, in jednako izborna sta se glasila četverospava „Mrak“ in „Slovo od lastovke“. Slavni tamburaški zbor hrvatskega akad. društva „Zvonimir“, ki vživa mej tukajšnjimi Slovani najgorkejše

kušeni Vladimir Vasilevič ni opustil javljati svojega mnenja, da bi bili drugi dan pri polnih silah, vrnili smo se na to v vas. Z vzhodom solčnim imeli so se mrtvi kurgani premeniti v malo mravljišče. Še ta večer je najel naš častni vodnik nekoliko Kazakov, katerim jo imelo biti poverjeno razkopavanje vrhovnih plastij skrivnostnih grobov.

Zvečer pa smo imeli učeno predavanje, „kako je kopati kurgane, da bi veda iz tega imela prospeh, a ne škodo“. Trajalo je dolgo, bavilo se je osobito in pritrdjevalo temu, kar sem pred tem čital v praktičnih navodih v iskanje predhistoričnih spomenikov v arheoloških razpravah in primerkih Krakovskega učenjaka A. H. Kirkova. Zdelo se je, kakor da bi Vladimir Vasilevič hodil h Kirkovu v šolo — tako sta se ujemala v svojih nazorih. Ako sedaj še povem, da smo ta večer izpili tudi sila mnogo čaja, povedal sem skoro vse, kar o tem dnevu svojega življenja povedati morem. Dodavam je radi popolnosti, da se mi je po noči sanjalo o pepelnicah. Inače niti biti ni moglo.

(Dalje prih.)

simpatije, in ki je tudi ta večer blagoizvolil sodelovati, bil je posebno produktiven. Po vsakej pevski točki svirali so nam gg. tamburaši pod vodstvom drda. med. g. Brlića na svojih pristno narodnih godalih; slišali smo hrvaške, srbske, slovenske, češke, ruske narodne pesni in ko smo slednjič začuli vseslovansko „Naprej“ dvignila se je vsa dvorana ter s sviranjem združila naukušeno petje. Občinstvo odlikovalo je vrle tamburaše z obilnim odobravanjem, in veseli smo bili, da smo mogli slišati večino točk dvakrat. Mej posameznimi muzikalnimi in pevskimi komadi vršile so se naukušene napitnice, kojih vsakej je sledila zopet primerna pesen.

Večer otvoril je bil seveda predsednik „Slovenije“ gosp. Bleiweis vitez Trsteniški z iskrenim pozdravom do došlih udov in gostov, prečital došle dopise in telegrame, poudarjal v daljšem govoru zasluge slavljenceve in napil g. Jiřiku. Od drugih napitnic omenim naj le nekatere; Slovenijan g. Milčinski nazdravljaj je bratskemu druřtvu „Zvonimiru“ in njegovemu tamburaškemu zboru; podpredsednik „Zvonimira“ g. Paleček „Sloveniji“; g. Schweitzer češkemu akademičnemu spolku, član tega druřtva g. Foerster „Sloveniji“; drd. Gregorčič spominja se lanskega pohoda Čehov, temu v Avstriji najmočnejšemu slovanskemu narodu. Dalje so napivali g. Jiřik „Sloveniji“, g. Jereb Jiřiku, drd. Brlić gospodu Bouchalu, dr. Kozic svoje hrvatske domovine itd. Od odličnejših gostov, ki so nas, oziroma g. slavljence, bili počastili s svojim pohodom naj imenujem predsednika slovanskega pevskega druřtva g. Bouchala, pevovodjo istega druřtva g. Buchto, dr. Flanderko, šolskega vodjo g. Kalandro, dr. Kozica, dr. Linardića in prof. Šubica. Zastopana so bila druřtva: „Zvonimir“, češki „akademický spolek“, „slovansko pevsko druřtvo“, „slovenski klub“ in rudarski akademiki v Ljubnem po gosp. Pirnatu.

Seveda so bili vsi z naukušanjem pozdravljeni, a najbolj bi nas bilo veselilo, da bi bil v naši sredi tudi dopisovalec „Izveřtj slovanskago blagotvornega občestva“; žalibog, da dotični gospod gotovo nema prilike priti v naše kroge; ako bi mu bila dana ta prilika, bi gotovo naše slovanske miřljenje ne bil slikal vsemu slovanskemu svetu, v prvej vrsti narodu ruskemu, v takej luči, kakor je to storil v 3. letošnjem številki omenjenih „Izveřtj“; in ako bo kedaj to utegnil, moral se bo osvedočiti, kako krivico nam je storil v omenjenem dopisu.

Petek 6. t. m. sešli smo se skoro polnoštevilo pri Lothringerji. Slovenija hotela je namreč počastiti z zabavnim večerom svojega dolgoletnega bivšega člana in predsednika g. drda. sedaj dra. Dragotina Trillerja o priliki njegove promocije. Večer otvoril je g. Bleiweis, spominjal se zaslug današnjega slavljence za „Slovenijo“ v prvi vrsti se moramo njemu zahvaljevati, da imamo z brati Hrvati skupno čitalnico — in mu napil kot vrlemu narodnjaku. V sledečem svojem govoru rekel je dr. Triller, da je on kot velikošolec vedno deloval za „Slovenijo“ v ožjem pomenu besede, ker je to sveta dolžnost vsacega tukajšnjega velikošolca, da skrbi za prospeh našega duševnega ognjišča; da bo tudi dalje žrtvoval svoje moči „Sloveniji“ v širšem pomenu in da se je bař radi tega naselil na Štajerskem, ker mu je tu dana prilika uspešneje delovati za blagor domovine. Gosp. Freuensfeld je poudarjal zasluge, koje si je že stekel dr. Triller za kratkega svojega bivanja na Štajerskem; najlepši sad je pa ustanovitev podružnice druřbe sv. Cirila in Metoda v Ormoži. Vršilo se je mnogo napitnic, pevcev ni bilo treba prositi, in naš zabavnemu delu večerov kmalu obligaten predsednik g. Milčinski ni štedil s svojim humorjem. Od slavljencevih prijateljev bili so prisotni kot gostje mej drugimi gg. drd. Brlić, Jereb, Freuensfeld, dr. Globočnik Prevec, drd. Pukl in Čeh Štantejsky. V poznej uri zapustili smo lokal, v kojem smo se bili zbrali letos zadnjič.

Iz Bořtanja pri Sevnici 2. julija. [Izv. dop.] Vsi narodi mogočne Avstrije tekmujejo mej seboj, kako da bi štiridesetletnico vladanja presvetlega vladarja primerno proslavljali. Tudi naša občina neče v tem oziru zaostati. Sestavil se je že odbor, čegar nalog bode dan in način slovesnosti določiti. Visokorodni gospod grof Kottulinsky, posestnik graščine Bořtanjske je blagovolil podariti ondodnemu naučitelju večjo vsoto v ta namen, da se uporabi za praznovanje svečanosti.

Čas in vsopred slavnosti določi in priobči se pozneje.

Pri tej priliki bodi še omenjeno, da se je ustanovilo v prijaznem trgu Sevnici druřtvo za olepřavo kraja. V odbor so bili voljeni gg. Medic (načelnik), Smrekar in Kunstič. Imena teh gospodov so nam porok, da bode Sevnica imela mnogo koristij od omenjenega druřtva. Naj bi tudi druga mesteca in trgi naše ožje domovine taka druřtva ustanovila!

Domače stvari.

— (Občine okrajnega glavarstva Ljubljanskega) bodo tudi slovesno praznovala štiridesetletnico cesarjevo in so v tem oziru storile že celo vrsto sklepov. Jedna točka slavnostnega vaporeda je invalidska ustanova v znesku 1000 gld., ki se bode z Najviřjim dovoljenjem imenovala „Cesar Fran Josipovo invalidska ustanova“. Obresti, to je 42 gld., dobil bode dotični invalid na dan obletnice, a nihče več, nego jedenkrat.

— (Šentpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda) imela bode svoj občni zbor v soboto dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v pivarni (Bierhalle) na sv. Petra cesti. Vspored: 1. Nagovor. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev načelnitva. 5. Volitev odposlanca h glavni skupščini. 6. Posamezni nasveti. K obilni udeležbi vabi načelnitvo.

— (Birmovanje) bo: Dne 23. t. m. v Belipeči (Fuřinah), 24. t. m. na Dovjem, 25. t. m. na Korōški Beli, 26. t. m. v Zaspu, 27. t. m. v Gorjah, 28. t. m. v Koprivniku, 29. t. m. v Srednji Vasi, 30. t. m. v Lescah, 31. t. m. na Breznici, dne 1. avgusta v Begunjah.

— (Deželnozborska dopolnilna volitev) trgovinske in obrtne zbornice goriške razpisana je na 14. dan t. m.

— (Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vrřilo se bode upisovanje učenecv v prvi gimn. razred 15. julija od 9. — 12 ure; vsprejemni izpiti pa v ponedeljek dne 16. julija.

— (Vesela bodočnost.) Kakor se čuje, podražil se bode s 1. dnem avgusta tabak. Dne 1. avgusta prične tudi novi davek na sladkor, dne 1. septembra zviřani davek na žganje. Uvod bil je storjen dne 1. junija, ko so se podražile smodke.

— (Včerašnjji mesečni semenj) ni bil kaj dobro obiskan. Živine bilo je le 529 glav, in sicer 162 konj, 137 volov, 166 krav in 64 telet. Zaradi neugodnega vsemena je tudi kupcev malo bilo na semnji in še te je huda ploha kmalu razpopila.

— (V Idriji) bila je pretekli teden velika povodenj. Idrija narasla je tako močno, kakor že dolgo let ne. Izstopila je na več krajih, preplavila spodnje mestne dele in napravila velike škode. Ker je voda priplavila nad 2000 metrov lesa, bilo se je bati, da podere „grablje“ ki zapirajo dolino. V petek dopoldne je sreči voda začela upadati in opoldne ni bilo nobene nevarnosti več.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem): Izlet, katerega je nameravalo bralno druřtvo „Mir“ v Divařko jamo na 12. dan t. m. prirediti, se zaradi raznih uzrokov preloži na poznejši čas.

— (Vabilo) k slavnosti štiridesetletnega vladanja njegovega velečastva presvetlega cesarja Franca Jožefa I., katero priredi „Bralno druřtvo v Selu“ dne 15. julija 1888. Vspored: I. Večernice in za hvalna pesem v Selski cerkvi ob 4 uri. II. Beseda na R. Maitovem vrtu: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. Cesarjeva kantata — Hribar-Haydn; mořki zbor z godbo. 4. Deklamacija: „Domovini“, S. Gregorčič. 5. „Naša zvezda“ — Vilhar; mořki zbor. 6. Godba. 7. „Sam ne ve, kaj hoče“, gluma v jednem dejanji. 8. „Dalmatinski šajkař“, * * dvospev. 9. „Jadransko morje“. — Hajdrih; mořki zbor. 10. Deklamacija: „Rabeljsko jezero“. S. Gregorčič. 11. „Naprej“ — Jenko; mořki zbor z godbo. Beseda začne po blagoslovu ob 5. uri. III. Banket in prosta zabava z govori, petjem in godbo. Banket bode pod milim nebom. Pri neugodnem vremenu se slavnost preloži na naslednjo nedeljo. Ustoppina k besedi 20 kr., sedež 10 kr. Banket (s pol litrom vina) za osebo 1 gld. Kdor se miřli banketa udeležiti, naj to blagovoljno naznani vsaj do 12. t. m. predsedniku „Bralnega druřtva v Selu“, g. Francetu Bavčarju. K obilnej udeležbi vabi vse rodoljube prav uljudno „Bralno druřtvo v Selu“.

— (Dolenjska posojilnica v Metliki) imela je od 1. januarja do 30. junija 1888 sle-

deči denarni promet: dohodkov 58 959 gld. 88 kr., izdatkov 47,011 gld. 23 kr.

— (Na slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici) razpisano učiteljsko službo podelil je deželni odbor začasno g. Dominku iz Kobarida.

— (Na Primorskem) razpisane so naslednje učiteljske službe: V Podgradu služba učitelja in vodje. V Brezovici in v Lipi učiteljski službi tretjega razreda, vse te s slovenskim, v Klanci pa učiteljska služba tretjega razreda s hrvařkim ućnim jezikom. Prořnje v 4 tednih.

— (Izjava.) Vsem onim na Bledu in Bleški okolici, kateri mene dolžijo, da sem jaz, v 151. řtv. „Slovenskega Naroda“ dne 4. t. m. priobčeni dopis „z Bleda“ pisal, naznanjam javnim potom, da jaz omenjenega dopisa nisem pisal, tudi ne od koga druřega pisati pustil.

Na Bledu 8. julija 1888.

Rihard Schrey.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Solnograd 9. julija. Cesar se je iz Gasteina semkaj pripeljal. Nadvojvoda Ludovik Viktor, namestniki in načelniki oblastev so ga vsprejeli, mnogobrojno občinstvo naukušeno pozdravljalo. Ogledal je razstavo in izrazil svojo zadovoljnost. Mej gromovitimi klici občinstva odpeljal se je v Klesheim, kjer je pri nadvojvodi Ludoviku Viktorju zajuterkoval in potem odpotoval v Ischl.

Wiesbaden 9. julija. Demetrijs se je odpeljal, ker ga kraljica Natalija ni pustila pred se.

Peterburg 9. julija. Povodom sestanka obeh vladarjev bodo velike vojaške slavnosti v Krasnem Selu in so se v ta namen odposlali tjakaj trije gardski polki. Povodom prihoda cesarja Viljema II. pozvan je ruski veleposlanik v Berlinu grof Pavl Šuvalov v Peterburg, kamor dojde dne 17. t. m. tudi minister Giers s svojega finskega letoviřča.

Pariz 9. julija. Pri včerašnjem banketu v Remres imel Boulanger govor, v katerem je poudarjal potrebo, da se zjedini vsi Francozi v ta namen, da se razpusti zbornica in presnuje ustava republik v blagor.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Gospod zbornični svćtnik Jarnej Žitnik poroča, da je občina Stari Trg prosila za napravo brzojavne postaje. Odsek poudarja, da se je zbornica že l. 1877. izrekla za brzojavno postajo v Starem Trgu, katera bi bila imela ustrezati potrebam Loža in Starega Trga. Zbornica je tudi priporočala l. 1885. z ozirom na trgovinske, obrtne in prometne odnořaje, da se ustanovi brzojavna postaja v mestu Loži, pripoznavši nje potrebo. Sklicevala se je posebno na vas „Stari Trg“, katera je le 0.9 kilometrov oddaljena od Loža, a ne, kakor se trdi, dva kilometra. V Loži je c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davćni urad, žandarska postaja in občinski urad Ložki; v Starem Trgu je župniřki urad in šola, in res je, da spada Lož v župnijo in šolo v Starem Trgu, kar pa ni posebne važnosti, ker je Lož, kakor zgoraj rečeno, le 0.9 kilometrov oddaljen od Starega Trga. Občina Stari Trg šteje 4349 duř, od katerih je 154 trgovcev in obrtnikov. Ti pa in vsi drugi trgovci bliže Starega Trga iz hrvařkih obćin, takisto zasobniki, posluřevali bi se brez sumnje brzojavne postaje v Starem Trgu, ker je Stari Trg bliže za 0.9 kilometrov, nego li brzojavna postaja v Loži. Postaje v Loži posluřevalo bi se torej samo 43 trgovcev in obrtnikov Ložkih, c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davćni urad, žandarska postaja in zasobniki Ložki. Ali je promet tolik, da bi mogli biti postaji v Ložu in Starem Trgu, ni odseku znano. Ako pa bi radi premajhnih dohodkov morali jedno ali drugo postajo opustiti, izreka odsek že sedaj, da bode on vsekakor priporočal, da se pridrži brzojavna postaja v Loži.

Zategadelj predlaga odsek:

„Zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila pri c. kr. pořtnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.“

Gospod zbornični svćtnik Hren izreče se z ozirom na bližnjo brzojavna postajo v Loži proti temu, da se napravi brzojavna postaja v Starem Trgu.

Pri glasovanji sprejme se odsek predlog z večino glasov.

(Dalje prih.)

Posojilnica v Celji

imela je v prvem polletju, t. j. od 1. januarja do 30. junija 1888 prometa: 1,195.355 gld. 86 kr., in sicer:

Prejemkov	gld.	kr.	Izdatkov	gld.	kr.
Vrtna posojila	29673	41	Dana posojila na novo	61784	85
Podaljšana posojila	371854	06	Podaljšana posojila (prolongirana)	371854	06
Uložene hranilne uloge	115239	15	Vzdignene hranilne uloge	103224	54
Prejete obresti za posojila	12254	81	Vzdignene obresti hranilnih ulog	1274	45
Pristojbine za upravne stroške	486	93	Upravni stroški	861	02
Deleži uloženi	1788	—	Izplačani deleži	328	—
Pristopnina	264	—	Izplačana dividenda	420	10
Doneski k specialni rezervi	573	—	Reeskompt pri avstro-ogerski banki in iz- posojila zadruge	11500	—
Povrnjeni ekspenzar	348	77	Obresti za reeskompt in izposojila	394	70
Reeskompt pri avstro-ogerski banki in iz- posojila	4000	—	V pošto hranilnic se uložijo	31163	36
Iz poštne hranilnice	27874	82	Pri drugih denarnih zavodih (hranilnicah) se uložijo	13000	—
Obresti od tega	43	07	Za inventar	27	25
Naloženi denar pri drugih denarnih zavodih	11000	—	Za ekspenzar	172	11
Obresti od tega	190	85	Povrne obresti	17	—
Za prodane vrednostne listine	15600	—	Povrnena ustopnina	2	—
Obresti od teh	268	80	Nagrade	576	09
Razni prejemki	7	—	Za dobre namene se izplača	100	—
Gotovine 1. januarja 1888	6211	26	Neposredne pristojbine pro 1887	309	20
			Davek pro 1888	55	91
			Prehodni zneski	51	—
			Razni izdatki	35	—
			Gotovine 30. junija 1888	527	29
	597677	93		597677	93

Stanje 30. junija 1888:

Posojila, dana 1443 zadružnikom gld. 433.638-91
Gotovine, in sicer:
pri poštne hranilnici gld. 4067-20
v hranilnicah 7010-—
v blagajni 527-29
Vkup gotovine 11.604-49

Deležev od 1542 udov gld. 23.565-—
Hranilnih ulog 397.965-33
Izposojil in reeskompt —

Rezervni fond z dne 30. junija 1888 znaša: gld. 21.059-68.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—156)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. julija	7. zjutraj	735.5 mm.	15.0° C	sl. jz.	obl.	12.00mm.
	2. popol.	735.6 mm.	16.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.2 mm.	14.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.2°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.40	—	gld. 81.10
Srebrna renta	82.65	—	82.10
Zlata renta	112.85	—	112.40
5% marcna renta	96.80	—	96.60
Akcije narodne banke	875.00	—	875.00
Kreditne akcije	310.50	—	308.70
London	124.90	—	124.95
Srebro	—	—	—
Napol	9.90	—	9.90 1/2
C. kr. cekini	5.91	—	5.91
Nemške marke	61.20	—	61.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	60
Ogerska zlata renta 4%	102	05	—
Ogerska papirna renta 5%	89	70	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	70
Zemlj. obz. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	gld. 184	75	—
Rudolfove srečke	21	50	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	226	—	—

Oznanilo.

Opominja se, da se imajo direktni davki pri mestni davkarji v Ljubljani po obstoječih določilih uplačevati v naslednjih obdobjih, in sicer:

1. zemljiški in hišno-razredni davek v 12 mesečnih obrokih, to je koncem vsacega meseca;
2. davek od hišne najemščine in 5% davek od davka proste najemščine v četrtletnih obrokih naprej, in sicer dne 1. februarja, 1. maja, 1. julija in 1. oktobra vsacega leta;
3. obrtniški (pridobinski) davek v polletnih obrokih naprej dne 1. januarja in 1. julija vsacega leta;
4. prihodninski davek v četrtletnih obrokih koncem marca, koncem junija, koncem septembra in koncem decembra vsacega leta.

Po preteklem plačilnem obdobju se bodo zaostale vsote, in ako davek za celo leto vsake davčne vrste več ko 50 gld. znaša, tudi postavne obresti eksekutivno izterjale. (476—1)

Mestni magistrat Ljubljanski.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Pri učiteljski velika afriška MENAŽERIJA.

Odpriča od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Ob 8. uri zvečer:

Predstava in krmljenje. (477—1)

500 mark v zlatu.

če Grollich-ova obrazna orème (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (741—19)

Jedini slovenski ilustrirani saljivi list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec

ter stoji 478—1)

3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnštvo v Narodni Tiskarni.

Tujci:

9. julija.

Pri Malič: Zankl, Leitmaier, Lazarji iz Gradca. — Theimer, Durauer z Dunaja. — Lukave iz Trebinja. — J. Grohs iz Budimpešte.

Pri Slonu: Weckhe, H. Habe z Dunaja. — Ambrosini iz Trsta. — Karl Distler iz Stuttgarta. — B. Diamant iz Gradca. — Carizelli iz Poreča. — Walzer iz Celja. — Haffe z Dunaja. — Kumer iz Boveca.

Pri južnem kolodvo-
rn: Knopf z Dunaja. — Colomani iz Trsta.

Pri bavarskem dvo-
ru: Litek iz Črnomlja.

Pri avstrijskem cesar-
ji: Gregorc iz Novega mesta.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:
7. julija: Fran Gregorc, delavec, 62 let, vsled raka v želodcu.

VIZITNICE

priloga

NARODNA TISKARNA
po nizkej ceni.

Pivo v steklenicah

(449—5)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—10)

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Kočevsko

okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis.

Spisala

Št. Tomšič in Fr. Ivanc.

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu Antonu Lapajnetu, učitelji v Ribnici, in v Narodni Tiskarni v Ljubljani po 55 kr., s pošto 5 kr. več.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrci, pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno ozdravijo. Pike od osepne in kocine po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanju daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pisмено, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346—9)

„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim pomom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrcu z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-j, lekarji. (745—18)

Zavod za pohištvo in dekoracije Frana Doberlet-a

Franciškanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8

priloga svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone,

— pohištva vsake vrste, —

od najprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za cela stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priloge in razkošne

ženitovanjske bale, — solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastnim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. (353—8)

Z velespoštovanjem Fran Doberlet.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.